

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. október 17.
(OR. en)

13342/16

ENV 660
CLIMA 140
AGRI 553
IND 213
PROCIV 69
RELEX 845
MED 51
DEVGEN 223

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2016. október 17.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	12681/16 ENV 614 CLIMA 121 AGRI 508 IND 202 PROCIV 62 RELEX 802 MED 45 DEVGEN 208
Tárgy:	Fenntartható vízgazdálkodás – A Tanács következtetései (2016. október 17.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenntartható vízgazdálkodásról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács 2016. október 17-i, 3491. ülésén fogadott el.

Fenntartható vízgazdálkodás**– A Tanács következtetései**

EMLÉKEZTETVE az uniós vízdiplomáciáról szóló, 2013. július 22-i tanácsi következtetésekre¹; az európai vízkészletek megőrzésére irányuló tervről szóló, 2012. december 17-i tanácsi következtetésekre²; az Európai Unión belül és kívül a vízkészletek védelméről és az integrált fenntartható vízgazdálkodásról szóló, 2011. június 21-i tanácsi következtetésekre³; az Európai Unión belüli integrált árvízkezelésről szóló, 2011. május 12-i tanácsi következtetésekre⁴; a vízhiányról, az aszályról és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló, 2010. június 11-i tanácsi következtetésekre⁵; a vízhiányról és az aszályokról szóló, 2007. október 30-i tanácsi következtetésekre⁶; valamint a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre⁷;

EMLÉKEZTETVE a vízpolitikáról szóló főbb uniós jogalkotási eszközökre, különösen az uniós víz-keretirányelvre⁸, az árvízkezelésről szóló irányelvre⁹, valamint a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvre¹⁰;

EMLÉKEZTETVE a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programra¹¹, valamint az ipari kibocsátásokról szóló irányelvre¹² és különösen a bennük szereplő vízügyi rendelkezésekre;

EMLÉKEZTETVE a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia féldícs értékeléséről szóló, 2015. december 16-i tanácsi következtetésekre¹³ és különösen az édesvízi és tengeri biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdésekre;

¹ 12493/13.

² 17872/12.

³ 11308/11.

⁴ 9241/11 + COR 1.

⁵ 11061/10.

⁶ 13888/07.

⁷ 10518/16.

⁸ A 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁹ A 2007. október 23-i 2007/60/EK irányelv (HL L 288., 2007.11.6., 27. o.).

¹⁰ A 2008. június 17-i 2008/56/EK irányelv (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

¹¹ A 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozat (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

¹² A 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelv (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

¹³ 14950/15.

EMLÉKEZTETVE a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre és az abban foglalt fenntartható fejlesztési célokra, továbbá KIEMELVE a menetrend vízügyi rendelkezéseit, különösen a 6. fenntartható fejlesztési célt („A víz és a megfelelő higiénés körülmények rendelkezésre állásának és fenntartható kezelésének biztosítása”), a 13. fenntartható fejlesztési célt („Sürgős fellépés az éghajlatváltozás és annak hatásai elleni küzdelem érdekében”), a 14. fenntartható fejlesztési célt („Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés céljait követve”) és az azokban foglalt, releváns célszámokat;

EMLÉKEZTETVE a 2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretre, amely többek között a társadalom és a környezet ellenálló képességét hivatott erősíteni, valamint a vízügyi kormányzásra vonatkozó, az OECD miniszteri tanácsának 2015. június 4-i ülésén elfogadott OECD-alapelvekre;

ÜDVÖZÖLVE a vízfolyásokról szóló ENSZ-egyezmény¹⁴ hatálybalépését és az ENSZ EGB vízügyi egyezményének¹⁵ globális eszközzé válását; ELISMERVE, hogy mindkét egyezmény értékes szerepet tölt be a határokat átlépő vízfolyások fenntartható kezelésének előmozdításában és megkönnyítésében; valamint KIEMELVE a tengeri egyezményeknek a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtása tekintetében betöltött szerepét;

EMLÉKEZTETVE a 7. Víz Világforum eredményeire, amelynek résztvevői felhívták a figyelmet egyebek mellett arra a sürgető feladatra, hogy fenntartható módon kezeljük a vízzel kapcsolatos kihívásokat¹⁶, valamint a Világgazdasági Fórumnak a globális kockázatokról szóló 2016. évi jelentésére, amely harmadikként említi a vizet azon tíz legfontosabb kockázat között, amelyek jelentős károkat okozhatnak a társadalomra és a gazdaságra;

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

1. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az Európai Unióra olyan nyomás nehezedik a vizei tekintetében, amelynek oka többek között a vízszennyezésben, a megnövekedett vízkeresletben, valamint a földhasználat és az éghajlat-változás hatásainak ütemében és intenzitásában keresendő, és amely veszélyezteti a vízbiztonságot és súlyosbítja az aszály és a vízhiány kedvezőtlen hatásait, elsősorban a Földközi-tengeri térségben, ám egyre inkább más uniós területeken is;

¹⁴ Az ENSZ egyezménye a nemzetközi vízfolyások nem hajózási célú hasznosításának jogáról (1997).

¹⁵ Az ENSZ EGB egyezménye a határokat átlépő vízfolyások és a nemzetközi tavak védelméről és használatáról (1992).

¹⁶ A 7. Víz Világforum keretében Kjongdzsuban (Koreai Köztársaság) 2015. április 13-án elfogadott miniszteri nyilatkozat.

2. TUDOMÁSUL VESZI, hogy az éghajlatváltozás és a megnövekedett erős csapadék, valamint az intenzívebb földhasználat miatt Európa-szerte villámárvizek alakulhatnak ki és megváltozhatnak az árvízi jelenségek;
3. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az EU területén lévő vízgyűjtők túlnyomó többsége két vagy több tagállamhoz tartozik, miközben az uniós régiók eltérő természetföldrajzi, környezeti és éghajlati feltételekkel rendelkeznek, amelyek befolyásolják a társadalom és a gazdaság valamennyi aspektusát, ideértve a vízgazdálkodást is; HANGSÚLYOZZA, hogy ennél fogva az intézkedéseket illetően rugalmasságra van szükség az uniós vízpolitikai célok eléréséhez; továbbá FELISMERI, hogy mivel nincs minden országra ráhúzható „egyenmegoldás”, a tagállamoknak a sajátos igényekhez és feltételekhez szabott intézkedéseket kell hozniuk úgy, hogy eközben tiszteletben tartják az uniós jogszabályokat;
4. HANGSÚLYOZZA, hogy az érvényben lévő uniós vízpolitikát teljes körűen, következetesen és hatékonyan végre kell hajtani és teljesíteni kell a vízpolitika területére vonatkozó uniós vívmányokban meghatározott célkitűzéseket, továbbá KIEMELI annak fontosságát, hogy biztosítsuk vizeink állapotromlással szembeni védelmét, valamint a megfelelő minőségű vízellátást a lakosság és minden egyéb fenntartható vízfelhasználás számára, mindennek előtt a következők révén:
 - a fenntartható vízfelhasználás előmozdítása, a vízkészletek megfelelő védelmére és az azokkal való megfelelő gazdálkodásra alapozva, a mennyiségi és a minőségi szempontokat egyaránt figyelembe véve;
 - minden víztest védelme és fokozatosan jó állapotba hozása a víz-keretirányelvben foglalt fő célkitűzésekkel összhangban;
 - új, integrált és hatékonyabb megközelítések alkalmazásának előmozdítása a városi szennyvízgyűjtés és -kezelés területén;
5. ELISMERÉSSSEL NYUGTÁZZA az eddig elért eredményeket, és TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az uniós vízpolitikai célkitűzések elérése és az uniós vizek megfelelő állapotának biztosítása kihívásokat támaszt; HANGSÚLYOZZA a szakpolitikai következetesség fontosságát e tekintetben; továbbá KIEMELI, hogy az uniós vízpolitika céljait – köztük a fenntartható vízhasználatot és -gazdálkodást – célszerű lenne fokozottabban integrálni egyrészt a többi vonatkozó uniós szakpolitikába, például az élelmezés, a mezőgazdaság, a halászat, az energia, a közlekedés, az ipar, a területfejlesztés, a városfejlesztés és a turizmus területének valamennyi szintjén, másrészt a vonatkozó uniós pénzügyi mechanizmusokba;

6. FELKÉRI a tagállamokat, hogy törekedjenek a környezetbarát és a műszaki infrastruktúra kiegyensúlyozott ötvözésére akkor, amikor megválasztják az uniós vízpolitikai célkitűzések elérésére szolgáló módszereket és eszközöket; HANGSÚLYOZZA, hogy a környezetbarát infrastruktúrát célzó intézkedések – például a természetes vízmegtartás – alkalmazásával megőrizhető és fokozható a területek, a talaj és a víztartó rétegek víztároló képessége, ezáltal csökkenthető az árvíz kockázat és javul a víztestek állapota; továbbá ELISMERI, hogy az aszályok és az árvizek kezeléséhez műszaki infrastrukturális intézkedések végrehajtására lehet szükség;
7. HANGSÚLYOZZA a fenntartható fogyasztásnak és termelésnek, illetve a körforgásos gazdaságnak mint a természeti erőforrások – köztük a víz, valamint a szennyvízben lévő erőforrások – fenntartható használatát és kezelését szolgáló eszközöknek a fontosságát; továbbá NYOMATÉKOSÍTJA, hogy a fenntartható vízgazdálkodás és a megfelelő vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés a körforgásos gazdaság megvalósításának egyik előfeltétele;
8. KIEMELI annak fontosságát, hogy az uniós gazdasági ágazatok és a polgárok fenntartható módon csökkentsék vízfogyasztásukat, és FELHÍVJA a tagállamokat, hogy adott esetben hajtsanak végre olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a hatékony vízfelhasználást minden releváns gazdasági ágazatban, többek között az alábbiak révén:
- annak biztosítása, hogy a vízárazási szakpolitikák megfelelően ösztönözzék a felhasználókat a vízkészletek hatékony felhasználására;
 - a vízvesztés és a szivárgások csökkentését célzó beruházások;
 - a vízelosztási rendszerek javítása, ideértve a vízszámlák alkalmazását is;
 - kiegészítő vízellátási infrastruktúrák létrehozása és fejlesztése, olyan releváns intézkedések figyelembevételével, amelyek a vízhiány és az aszályok megelőzését és az ahhoz való alkalmazkodást, valamint a vízhatékonyságnak és a vízkereslet szabályozásának az előmozdítását célozzák;
 - innovatív technológiák és gyakorlatok előmozdítása, amelyek lehetővé teszik a víz fenntartható és hatékony felhasználását és újrafelhasználását, többek között az öntözési rendszerek, a mezőgazdaság, az ipar és a turizmus tekintetében;
 - az életciklusköltséget figyelembe vevő eszközök alkalmazásának előmozdítása, többek között a közbeszerzések keretében is;

- a vízfelhasználás optimalizálásának szükségességéről a felhasználóknak nyújtott tájékoztatás fokozása, és ezáltal a víztakarékosság kultúrájának megerősítése;
 - az ismeretek elmélyítése és az adatgyűjtés és -elemzés javítása, többek között az éghajlatváltozás hatásaival és a korai előrejelző rendszerekkel kapcsolatban;
 - a vízügyi kormányzás javítása vízgyűjtői és helyi szinten;
9. HANGSÚLYOZZA, hogy a víz újrafelhasználása – más víztakarékossági és hatékonysági intézkedésekkel együtt – az integrált vízgazdálkodás részeként fontos eszköze lehet a vízhiány kezelésének és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak; FELHÍVJA a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak érdekében, hogy előmozdítsák a víz újrafelhasználását célzó gyakorlatokat, adott esetben figyelembe véve a regionális feltételeket is, és ezzel egyidejűleg biztosítsák az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét, mivel a víz újrafelhasználása előnyökkel járhat a gazdasági megtakarítások és a környezetvédelem tekintetében, valamint ösztönözheti az új technológiákba és zöld munkahelyteremtésbe történő beruházást; HANGSÚLYOZZA, hogy a megfelelően tisztított települési szennyvíz felhasználható különböző célokra a mezőgazdasági szektorban, ipari alkalmazásokban, a fenntartható városfejlesztésben, valamint az ökoszisztémák védelmében; továbbá érdeklődéssel NYUGTÁZZA a Bizottság azon szándékát, hogy 2017-ben javaslatot kíván benyújtani az újrafelhasznált víz uniós minőségi minimumkövetelményeire vonatkozóan;
10. ALÁHÚZZA, hogy a vízgyűjtőkre, az árvíz kockázatokra és az aszályokra vonatkozó megfelelő vízügyi tervezés és a fenntartható vízgazdálkodás a fenntartható fejlődés alapvető eleme, amely ennek megfelelően megköveteli valamennyi érdekelt fél tényleges bevonását, gondolva itt nemcsak a kormányokra, hanem a civil társadalomra, a kutatókra és a magánszektorra is;
11. HANGSÚLYOZZA, hogy a parti vizeket és a tengervizeket erőteljes tengeri és szárazföldi hatások is érik, és FELKÉRI a tagállamokat, hogy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv keretében a lehető leghamarabb nyújtsanak be és hajtsanak végre ambiciózus, a víz-keretirányelv szerinti intézkedési programmal, valamint a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekkel és az árvíz kockázat-kezelési tervekkel összhangban álló intézkedési programokat, és így módon tegyenek arra irányuló lépéseket, hogy 2020-ig a tengervizek jó környezeti állapotba kerüljenek;

12. KIEMELI, hogy fontos a szubszidiaritás, az arányosság és a kölcsönösség elve alapján megerősíteni a határokon átnyúló vízügyi együttműködést, mind az Unión belül, mind pedig az EU és a nem uniós országok között, illetve a folyami vagy vízgyűjtő-területi bizottságok és a tengeri bizottságok között, továbbá a többi olyan érintett szereplővel, amely a fenntartható vízhasználat és -gazdálkodással, a vízhiánnyal, az árvizekkel és az aszályokkal foglalkozik;
13. FELHÍVJA a Bizottságot és a tagállamokat, hogy:
- működjenek együtt a vízzel kapcsolatos uniós jogalkotási és nem jogalkotási eszközök, szakpolitikák és érvényben lévő normák következetes végrehajtása terén;
 - alkalmazzanak innovatív, tudományalapú, célzott megközelítéseket az Unión belüli vízkészletek tekintetében a fenntartható használat és gazdálkodás biztosítása, valamint az Unión belüli vízi környezet állapotának védelme és javítása érdekében;
14. KIEMELI, hogy fontos a vízügyi irányelvek közötti megfelelő kölcsönhatás és koherencia;
15. HANGSÚLYOZZA, hogy a víz-keretirányelv és az árvízkezelésről szóló irányelv a legfontosabb olyan vízpolitikai eszközök, amelyek az éghajlatváltozásnak a vízminőségre és -mennyiségre gyakorolt hatásaival és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást szolgáló intézkedések végrehajtásával foglalkoznak;
16. NYUGTÁZZA, hogy a Bizottság 2019-ben felül fogja vizsgálni a víz-keretirányelvet, és hogy az annak előkészítésére rendelkezésre álló idő rövid; továbbá FELHÍVJA a Bizottságot, hogy már jóval a víz-keretirányelv 2019. évi felülvizsgálata előtt működjön együtt a tagállamokkal a 2027-ig, illetve azt követően történő folyamatos és ambiciózus tagállami végrehajtást lehetővé tevő, időszerű és jogilag megalapozott opciók kidolgozása érdekében, figyelembe véve a vízgazdálkodás-tervezéssel kapcsolatos jelenlegi és jövőbeli kihívásokat.
-